

Et stort franskt fiskerifyrt har av den hoga sjön kastats upp på land i närheten av Bridport. Inga spår till kunnat uppskådas efter besättningen ombord.

Domstolarna.

Södra häradsrätten.

Våringsgårds Lesta sammanträdde Rättens ordf. heradsordföring Hugo Krok.

Träkomplojarkarnas skogsstöld. De för stöld av skog å kronans marker åtalade pojkar från Trakumla lyste med sin uttvaro. Åkl. kunde ej heller åstadkomma mera bevisning utom målet utsattes på utslag nästa gång.

Misshandlarna från Näs, brodern G. och M. Ekedahl samt drängen K. Karlsson, tilltalade för misshandeln å Karl Jacobson i Näs, stodo nu åter inför sina domare. Protokollet från förra rättegångens föredrag, av vilket framgick, att brottet uppstått efter tröskningsarbetets slut en dag i hostas där en del synes tagit lite för mycket till handa av starkt åtrosk. Samtliga visoradade protokollet. För dagen voro fyra vittnen inkallade.

Första vittnet hade sett parterna drabbas samman trenne gånger, varvid svar. Karlsson utelät samtliga slag mot målsägaren utom ett för vilket M. Ekedahl svarade. Vittnet hade hört svarandena samna kväll erbjuda målsägaren 25 kr. om han ville hålla lyst med broket. Beträffande nykterhets-tillståndet framhöll vittnet att Karlsson varo ganska dragnas. Svar-ombudet, auktoriserade Björkregren, framhöll att målsägaren berött broket och att hosterna E. gått utomlands för att avstrå. Svar. andrade under vittnesmålet åskälliga av sina föregående uppgifter.

Andra vittnet framhöll, att en stor del av tröskfolket ifrågasvarande dag voro berordas av ölet, vilket även tredje vittnet intogde. Endast svar M. Ekedahl syntes av parterna i målet varit fullt nykter. Detta vittne hade ej sett uppdradt, emar han under tiden var uti en gick med fruntimmar. Svar. andrade vittnet dock varit tillsammans med parterna, då de ånyo varit livsde för brok. M. Ekedahl hade skrivit ut, att han slagit kar. lika mycket som Karlsson. Vittnet medgav till slut själv att han var ankommen av ölet, varför svar-ombudet ej ville att vittnesförhör skulle tagas för gott.

Fjärde vittnet hade träffat parterna efter slagen och då sett, att kar. var blodig och hört att svar. velat ersätta honom. M. Ekedahl medgav att han givit kar. 2 kr., men nämnd skulle det också vara förlit. I ett yfrande till sist framhöll svar-ombudet, att det hela var en bagatell. Karlsson har erkänt vad som lades honom till last. M. Ekedahl har inget förklaring och G. Ekedahl har inte alls varit med.

Kar-ombudet bestred avseende på svarandena och yrkade ansvar på svar. efter strafflagen 14:13 samt ersättning med tillsammans 187 kr. och rättegångskostnader. Vid februariingen faller domen.

Ytterligare misshandel. Alfred Olsson, Varlos i Sando, står också tilltalad för misshandel, som han förövat mot ett par barn, som kallat honom för Back-Olle och därför skulle straffas. Svar. skulle egentligen införut sig till förra tinget, men utblev då, och var uti förord till tinget av försångsmannen. Barnen hade vid tillfället kört en mjölskjuts och misshandeln förövades med piskan, som svar. tog från skjutsen, varvid även hästarna skrämdes. Svar. erkände. Åkl. yrkade ansvar enligt strafflagen 14:13 och 7:3, och domen avkunnas nästa gång.

För smala hjulbarn. Herrensängaren Kr. Södregren, Karra i Burs, stod tilltalad för att i hostas ha försatt betor till Stånga station med parakodon, som ej haft laglig bredsd på hjulbarnen, i det de ej överstigit 1 3/4 tum nodan lagen föreskriver 3 tum. Svar. erkände och fick gemat sin dom, som höjde på 10 kr. betor.

En teaterdirektör har hållit ett par teaterföreläsningar i Hemsö utan att någon fört gjort anmälan, som lagen stadgar. Erkändas. Priset blev 20 kr. betor.

För olovlig jakt å Tofta skjutall på rapphöns och vildkatt stod arbetaren Ragnar Andersson i Tofta tilltalad. Han förnekade att han skjutit rapphöns men vid någon gång råkade, som han gör stor skada. Åkl. påstod emellertid att han skjutit minst 40 rapphöns och yrkade ansvar enligt strafflagen 4:13. Svar-ombudet, advokat Björkregren, ansåg att han hellre bort få befinning för att han utrotat rabbits. Yrkade minsta möjliga straff. Domen höll strax och höjde på 25 kr. betor.

Kulkskräningen vid Hallenbocka, då K. G. Gardella bil i Skånga och K. J. Nilsson i Ljugern segmanstötte, var uti åter förs. Som bekant har ju Schweitziska olycksfallsförsäkringsbolaget Winterthur instant Gardell med yrkande om ersättning för skador på Nilsson bil och allmänna skadegören har väckt stål mot Nilsson för att vid samma tillfälle ha fört bil i berusat tillstånd. För dagen hördes trene vittnen. Första vittnet hade kommit till olycksplatsen uti stund efter sammanstötningen. Hade ej kunnat förstå uti vilken riktning sprit. Vittnet hade iakttagit Gardella bilspår och fått den uppfattningen, att N:s bil av G:s kunnas dömd i diket. De övriga vittnen måden gång i samma riktning. Efter utspisandens av parterna överlämnades målet, varför rättsens utslag kommer vid nästinget.

Överkräningsolyckan i Hemsö den 6 juni, då ynglingen Verne Hedersand överkördes av bilsten Sune Pettersson från Visby, handledes nu inför rätten för tredje gången. På kar stötd framträdde allmänna skadegören, landfiskal Hallen, samt målsägaren Verne Hedersand och domens fader och på svar. ställd svar. persolligen, biträdd av ad-

vokat Kjalman. Åhoraplatsen voro även denna gång välbesatta.

Först hördes målsägaren Verne Hedersand själv, som fick berätta om vad han varit med om förut på dagen före olyckan. Förre olyckan sade han sig icke hava sett den motande bilen, och något minns av olyckan hade ej målsägaren. Han var nu så gott som fullständigt återställd.

Fem vittnen hördes denna gång. Först hördes dr. Cronström (Hemsö, till vilken den skadade först förfördt ca kvart före 12 på natten hade det ringt på hos doktorn, och då denne kom tillskades hade svar. kommit besvärande om skadade i sina armar. Samtidigt kom ganska mycket folk in, dels av nyfikenhet, dels också för att identifiera den skadade. Denna var icke medvetlös utan orolig och uppgav hoga skrik, vilket försävrade konsultationen. Den skadade hade blödsyrrer i huvudet och var närmard, men syntes dock ej hava några allvarigare ytra skador. Doktorn ansåg lasarettsvärd nödvändig och befälde om den skadades förande till Visby. Han bars då ut och, sedan fjäringssmannen anslut, nykter bil. En stund senare ringde det igen, och av person meddelade att bilen med den skadade kört i diket samt anmodade doktorn att följa med till olycksplatsen. Personen ifråga hade också sagt att pojken antagligen ej levde. Vid framkomsten till platsen fann vittnet den skadade ensam i bilen. H. lyste upp på väglanen, men på grund av mörkert kunde några närmare iakttagelser ej göras. Emellertid föreföll det allmänna tillståndet vara samo. Han var nära nog fullständigt medvetlös, endast några svaga ljud hördes. Doktorn anmodade nu en annan bil att föra den skadade till lasarettet. Beträffande bilisternas nykterhetstillstånd kunde vittnet ej göra något bestämt uttalande, de föreföll icke vara direkt berusade men luktade sprit.

Andra vittnet, en flicka, som tillsammans med sällskap mött bilen ströföre olyckan, sade att bilen haft mycket hög hastighet och kört så nära högra kanten att vittnet med sällskap måste trängas ut på väglanen.

Tredje vittnet, Stenberg, var med i svaga bil vid olyckan och berättade ingenting detsamma, som de andra kameraterna förut gjort om föstligheterna i stan före avresan och hur det gick till vid olyckan. Vid rosan till Visby hade vittnet sett bak bil till vänster om den skadade och hållit armen om denne, varför han också tagit emot den svavast smällen vid kullskoringen vid Oxarvåro.

Fjärde vittnet hade stått intill bilen före avresan till Visby med den skadade. Han hade iakttagit att den skadade satt ensam i baksätet medan Stenberg tagit plats i framsätet. Försvarsadvokaten framhöll häremot, att något misstag måste föreligga. En försväl av personer har ägt rum.

Sista vittnet hade också kommit till bilen då den stod utanför doktorsbusslet. Han hade sett när den skadade bars ut och placerats i bilen. Vad beträffar de övriga passagerarnas placering hade vittnet ej gjort några bestämda iakttagelser, dock ville han minnas, att han ej sett någon brövid den skadade i baksätet och även anmärkt detta till en person.

Vid nytt förhör med fjärde vittnet sade sig detta hava hört ett uttryck som föllts före avresan från Hemsö, vilken av svar. eller Stenberg om att edet var hast att kasta pojken i något diket, tills han blir nykter. Målet överlämnades häröver från båda sidorna. Åkl. yrkade nu svar enligt stämningsspåstendena. Målsägaren preciserade sina ersättningsanspråk och begärde för svada och värd 3500 kr. samt desautom ersättning för sjukvård, bristande arbetsförmåga, förstörda kläder och cykel, rättegångskostnader m. m.

Svar. bestred alla ersättningsanspråk. Det har tidigare ifrågasatts frödlig uppgörelse, men då voro anmärken betydligt mindre. Försvarsadvokaten uppläste till sist en längre skrift, i vilken framhölls att svarta spritföring ej kunde inverka på hans förmening att fört bil samt att de övriga omständigheterna vid olyckan talat för att svar. ej kan anses vara orsak till det skedd. Åkl. bestred avseende vid påståendena.

Rättsens utslag kungöres vid nästinget.

Hemfridsbrottet i Eskelhem, i vilket Erik Hjartén-Svardling i Vastergatan är svar. förort svry. Svar. lysto med sin uttvaro och fick därför böta 20 kr. och skall hämtas till nästa gång. Ett vittne var inkallat, en drockthatt från Visby, vilken skulle ha köpt av svar. en av honom lånad cykel, för vilken svar. är instämt för förklaring. Vittnet hade en dag fått besök av en för honom okänd person, som ville ha bilskjuts till Gammelgårn. Han var indring nykter, varför vittnet begärde ersättning för skjutsen i förväg. Han hade emellertid nuga pengar, men skjutit en gammal cykel i post. Vittnet ville ej ha någon annan man, sade sig kunna köpa cykeln mot vardet av bilskjutsen, vilket Svårdling gick med på mot återköparn från posten av ett par dagar. Och så det av. Under vägen talade Svårdling om att han hade gjord i Vastergatan och gick i Gammelgårn samt 12500 kr. på besök. Sedan dess hade vittnet ej sett mannen, och cykeln står ännu till storkop.

Målet uppskötte till februariingen.

Rätt sk. Helsingborgs rådhusrätt har månadens dömt ämbetsman Petrus Olsson att för felaktig deklaration under åren 1927 och 1928 böta 65,000 kr.

En dyrköpt bil. Rådhusrätten i Gostberg avkunnade i går utslag i målet mot bilreparatören I. A. Allén från Molndal, som i oktober i fjol i berusat tillstånd vid Håssdal med en olovligt lånad bil påkörde och svär skadade. En person, varför han fortsatte för att bli uti källiderna med en polissakt. Alléns domes till 3 månaders fängelse samt 200 kr. böter för olovligt besvärande av bil, varjämte han föreskades sige skadefänd på tillhörig 1500 kr.